

IZÉKE HOMOKOZÓJA AVAGY A MAMMUTTEMETŐ

(MonodrÁma)

TOLNAI OTTÓ

Húsz-harminc közötti nőszemély. Olyan ázottverébszerű törékeny kis lény, a prostitúció határán, mindennek csak a határán. Vagy azt is mondhatnánk, ágrólszakadt — már-már a semmi ágáról is leszakadófélben. Bábut (színész is alakíthatja) húzva, cipelve, vissza-visszagurítva (játszva vele) érkezik a dübörgés, visszhangzó falépcsőn, létrafélelésen, amely egy nagyobb gerendakonstrukció — hangszer része.

Egyszer, emlékszem, aludtam egy ilyen padláson. Amire különösen emlékszem, az a végtelen gerendarengeteg között felállított nagy ágy és az alácsüngő nylonharisnyák fantasztikus mozgása, lebegése: tánca...

Szegényes, istentelenül csupas� szobája (elrekesztett padlásrésze) előtt ledobja a bábút. Maga alá rántja, ráül, és úgy veti le magas sarkú cipőjét. Előbb kint felejtja az ajtó előtt. Már beszél hozzá, cseveg vele, amikor észreveszi, hogy nincs mellette. Berántja.

A bábuval hol durván, önkényesen, hol gyöngéden bánik. Kiabál rá, ám közben simogatja. Kedveskedve-kényeskedve beszél hozzá, de durván csupálja, veri, kínozza. Leszaggatja végtagjait, leüti fejét, kitépi szívét (tele gombostűvel). „Lelkét” véli megtalálni egy-egy semmis tárgyban (kis zsebtükör, hátulján sörétfocival), a sok kóc, afrik, vatta, vate-lin, toll — korpa között.

Majdnem mindent a bábunak magyaráz, a bábuval játszik, játszat el, Felakasztja. Bedugja az ágy alá. Hol kérdezi, jaggatja, hol pedig helyette beszél, utánozza visszhangoztatva hangját (hasbeszélés, magnó etc.). A bábu legyen eredeti alkotás, legyen rajta néhány meglepő furcsaság, izgalmas detaille, de azért mégse domináljon egészen.

A macska illembhelye, a homokozó lassan, észrevétlenül töltődik fel, lesz „mammuttemetővé”.

A mammut megjelenítését illetőleg kissé határozatlan vagyok, ugyanis a monodrÁma eleve minimális eszközökkel járó műfaj. Változzanak tán

a gerendák mammutlábakká, vagy — mint ahogyan a gyerekek játszanak projektorukkal — a színésznő vetítse — fordított diapositívként — az ablakra akasztott lepedőre.

Más, most hirtelen, nem jut eszembe, illetve a többi „utasítást” igyekszem majd behúzni, elrejtteni magába a szövegbe — amennyit versírási eljárásomból (materialista poétikámból) felhasználok monodrámáimmál, legalább annyit szeretnék kölcsönözni a drámaírás-csinálás tapasztalataiból verseim részére, annál inkább, mivel e monodrámákat végső formájukban majd mint hosszú verseket szándékozom publikálni...

post scriptum

A Bayer-aszpirin előkészületeiről forgatott kisfilmben Hernádi Gyula a monodrámát mint organizált (legorganizáltabb?) skizofréniát határozta meg.

ka na ka na fa

ka na ka na fa ka na la la hopp ezt szépen átugorjuk

akárha részeg lenne pedig nem

lestem egész nap csak krakedit ivott

ka na ka na hopp fa hopp hopp ka na la la

csak tudnám hová a fenébe fér beléd az a sok krakedit

ka na hopp ka na hopp hopp fa hopp

minden nyáron vett egy vagon görögdiinnyét

hopp ezt is szépen átugorjuk la la la

ka na ka na ka na ka na ka na

minden hetediknél kettőt vissza

ka na ka na ka na ka na hopp hopp

a negyvenhetedik már egészen korhadt

teledobálta a jégvermet

végül már annyira vacogtunk hogy csak a dunna alatt bírtuk enni

ne nevettes mert lezuhanunk

hopp a hetvenedik hiányzik ka na ka na la la la

mondhatom takaros kis bakancsod van

akárha valahová nagyon messzire indultál volna

érdekes felül viszont ilyen könnyen öltöztél

csak ez a kis fakó zakó meg ez a pepita ingecske

biztosan a váltóméteid melegítenek

kislánykoromban én is sokat vacogtam

pedig nekünk nem volt jégvermünk

és érmelegítőt kötött nekem édesanyám

érmelegítőt ide a csuklómra angórafonalból

ha egyszer megtanulok kötni akkor csak azért

hogy érmelegítőt köthessek

na

ka na ka na la la la
sok-sok érmelegítőt angórafonalból
la la la
még sosem láttam ekkora válltömést
mind elhordhatnád rajtuk ezeket a korhadt gerendákat
hatalmas köveket hordhatnál a válladon
vagy tömérdek kitüntetés
a kitüntetések vagy a rangfokozatokat
cipeljük az emberek a vállukon
te nem voltál katona
túl könnyű vagy
a krakedli nem hízlal
na na
észrevetted az a piros hajú spinő is nagyon fixált
állítólag eredeti krokodilbőrből van a retükülje
vigyázz hajolj le jaj
fogadni mertem volna hogy te is belevered
nem nem vérzik gyere megpusztilom
mitől csillog így a homlokod
zsíros avagy verejtékezel
nem nem vérzik csak olyan csillagos homlokú lettél
ka na ka na hopp
a barátnóm mindig azt mondja
kizárólag alacsony hapsikat hozzak föl
neki állandó kuncsaftja az egyik cinkuszi törpe
nekem még nincs állandó kuncsaftom
a mérnököt meg a házigazdát nem számítom annak
csak alacsonyakat mert még valamelyik langaléta
agyon találja ütni magát ebben a gerendában
egyszer szerezni fogok egy fűrész
és átfűrészlelem ezt a gerendát
átfűrészlelem mind ezeket a kurva gerendákat a barátnómmal
azt se bánom ha összedől az egész B É K E
vigyázz hopp hopp
itt hiányzik két fok
ka na ka na mi máris megérkeztünk
kilencvenkilenc száz százezer itt vagyunk
ne félj denevér
sok nagyon sok itt a denevér
fogd meg no nem bánt
ugye olyan mint egy bársony rongyilka
kezdetben nagyon féltem tőlük
de aztán én is megtanultam így fejfel lefelé
lógni

lógni
 lógni
 ne bámulj nem tiszta a bugyim
 próbáld meg te is
 próbáld meg te is
 lógni
 lógni
 jobban kulcsold össze a lábaidat még jobban
 ómama sosem mondta azt hogy kulcsold össze a kezedet
 mindig azt mondta kalácsold össze kislányom
 kalácsold imára a kacsóidat
 ugye milyen jó így
 lógni
 ne ne nézz le lezuhansz
 az a rész ott leégett
 ne liheg az arcomba
 várj le kell vetnem mielőbb belépek
 rossz a csatja
 ott a kulcs a köpöcsésében
 teljesen elkorhadtak már a padlódeszkák is
 és a magas sarok puty puty mind átlyuggatja
 nézd láttál már ilyet
 hol vagy hová tűntél
 megtetszett a denevérek között
 gyere
 látod ezek itt egyik kövár barátnőm nyomai
 igen az ő lyukai
 ide lépj most oda amoda
 úgy igazából nem is a barátnőm
 elkérte a kulcsot és elfelejtettem mondani neki
 mielőtt belép vegye le a cipőjét
 egy pillanatra kinyitom kicsapatom a keresztuzattal
 olyan nagyon gombás a hónalja meg mindenütt a hajlatokban
 de azt mondja vannak férfiak akik éppen azt szeretik
 az a cirkuszi törpe is
 a gombás nőket
 ez az ablak sehová
 csak erre a kis vakudvarra
 néha szokott ott lenn ugrálni egy hülye kislány
 mindig csak így
 eci peci penicili eci celi pecili
 minden bizonnyal tömérdek penicilint kaphatott szegénykém
 eci peci penicili
 eci peci penicili penicili penicili

nagy bakancsok vannak a lábán
még a tiédnél is nagyobbak
vagy tán katonacsizmák
egyszer szeretnék lemenni hozzá és játszani vele
penicili penicili
megtanulni a játékát
olyan kergén csinálja
nem is ő csinálja hanem a feje
mintha ólommal lenne tele a fejcskúé
eci peci cili eci penicili
penicili penicili
hosszú vékony nyaka van
még egy virágszálat sem bírna el
mindig sírok amikor nézem
ülj le
legjobb lesz ha bezárom az ajtót
bár arról is le lehet jönni
meg föntről a gerendákról is
nyugodtan dőlj le
nem zavar ugye hogy egy kicsit nyirkos az ágynemű
azonnal bekapcsolom a rezsót
vigyázz nehogy hozzáérj ráz
engemet már kétszer földhöz vágott
néha éjszaka föléje hajolok
olyan mint egy gyönyörű kivilágított labirintus
sokszor hajnalig bolyongok benne
majd kifolynak a szemeim
istenkém ha legalább még egy cigarettánk lenne
éppen tegnap kotortam ki az utolsó csikket az ágy alól
mit nézel
hogyan halad fel a nedvesség az arcán
ő volt a kedvenc színészem
éppen azért mert ijesztő egy kicsit
mindig mondtam a barátnőmnek
nem annak a gombás hónaljúnak
hanem annak aki kiment ausztráliába
olyan ez a szoba mint ahol gyilkoltak
szálló itt lenn szálló volt B É K E
de akkor még nem tudtam hogy a háború alatt
itt kínozták az embereket
fölfeszítették őket ide a gerendákra
látod valójában ez mind kereszt
krakedlím nincs
de azt hiszem egy csöpp pálinka még maradt

erős várj hátba váglak
 jaj ilyen könnyen lerepül a fejed
 azonnal visszateszem csak becsukom az ablakot
 ez
 ez a macskám homokja homokozója
 ha unatkozom ebből szórok öntögetek a résekbe lyukakba
 fogalmam sincs hová folyik
 biztosan a malmokból is sok-sok liszt szivárog el így
 senki-sem-sejti-hová
 ugye éppen olyan rajzot mutatnak mintha táncoltak volna
 pedig nem
 az a kövér barátóm nem járt tánciskolába
 te szeretsz táncolni
 így mindig csak a lyukak közé
 így szépen
 tényleg milyen könnyű vagy
 ne ne a lyukakra nem szabad
 ezek az aprók meg itt nézd az én nyomaim
 felteszem az ablakra a lepedőt
 nem szeretem ha a hold néz
 egyszer szeszesen jöttem haza
 leitatott a mérnök úr
 és táncoltam hajnalig mert ha olyankor lefekszem
 hányok
 valójában már több a lyuk mint a padló
 fogalmam sincs hová folyik
 elfolynak mind a gerendák is
 most lesz két hete hogy itthagytam
 hazajöttem a cukrászdából és azonnal láttam nem nyúlt a tejéhez
 nem nyúlt a szardíniájához
 és a homok is teljesen száraz volt
 beleültem ide a homokjába és sírtam egész nap
 így most az én homokozóm lett
 igen állandóan hordom fel a retikülömben a homokot
 nézd most is tele van
 tele a zsebeim is
 végül már majd egy nagy-nagy homokozó lesz az egész padlás
 a B É K E
 a házigazdám amikor meglátta ezt a sok homokot
 azt kérdezte tán petrezselymet akarok tartani benne
 és akkor hirtelen eszembe jutott hogy a háború alatt
 az óvodában
 egy petrezselymes verembe bújtunk mindig
 a csillogó kis angol repülőgépek elől

találd ki hogy hívták
nem cirnos nem nem cilike ó dehogyis cézár
izé
izéke
igen olyan borzas kis semmiség volt
pontosan olyan izé
meg ecet most már tényleg olthatunk bele meszet
aztán egy kicsit kivakaródzott nálam
de azért továbbra is olyan kis ázott izéke maradt szegénykém
ezek az ő szardíniái felnyitok neked egyet
nincs szerencsém a macskákkal
az előző lakásomban levágtam a fejét az egyiknek a szekrényajtóval
kesztyűt kellene hordanom
állandóan ilyen főttek céklakacsójú mondja a házigazdám
félek egyszer lepotyognak a körmeim
és akkor még jobban fog fájni minden
tán valami allergia
tudod csak azért nem merek sírni mert akkor még nyirkosabb lenne
[minden]

ide ülök én is
várj vessük le a zakódat
atya úr isten ez a zakó nélküled is egészen jól meglenne
tedd ide
jó de fordulj el egy pillanatra
én is éppen így itt szoktam simogatni magamat
nem baj ha én is kibontalak egy kicsit
már évek óta nem találkoztam emberrel aki ilyen szép nagy
masnira köti a gatyamadzagját
milyen sütős
vagy én vagyok hideg
a mérnök úr egyszer azt mondta kisasszony az ön lyuka
akár egy jéggyűrű és én úgy értettem jéggyűrű
nem nem szakad le van alatta egy láda
még sosem néztem meg mi van benne
te kis krakedli nem kókler krakedli *krachedli*
gyorsabban hogy fölmelegedjünk
szereted nézni
akkor nyomd lejjebb a párnát
juj a hajamra könnyököltél
hullik különben is hullik
füledbe dughatom a kisujjamat
én olyan vagyok belülről amilyennek gondoltál
ne most már ne nézd látod csorog ki belőlem
kár hogy ma éppen nem dolgozik a gázfürdő

igen így hívjuk gázfüldő
 fáj egy kicsit
 eléred kössz azt a rongyikát is légy szíves
 ne hagyjuk abba mert megfázunk
 lejjebb még lejjebb a szemölcsnél
 gyere lemegyünk a homokba
 a szű színezi el így a szű lisztje
 megőrültél görögtaicska mi az hogy görögtaicska
 jaj semmi csak egy szálla
 nem nem a padlóból
 ebben a padlóban már nincs egyetlenegy szálla sem
 az izéke utolsó halszállkája
 öntsd ide meg ide meg ide
 ha a homokban üldögélek hengegek úgy tűnik nyár van
 érzed a petrezselymet
 temess be egészen
 hunyd be a szemedet majd most én
 te is szeretsz homokozni
 homokvárat építeni
 a mérnök úr sosem akar lejönni velem ide a homokba
 a házigazda se
 azt mondja az izéke illemhelye kaktusszal teli
 kaktusszal teli sivatag
 ezeket a formákat tegnap loptam a napközi homokozójából
 egy nagy szemű kisfiú észrevett és követni kezdett
 nem tudtam mitévő legyek
 visszaadjam eldobjam
 félttem ha feljön ide utánam nyakát töri
 megőrli ez a keresztrengeteg
 édesanyám éppen ilyen formákkal szaggatta a guráblit
 ugye valóban petrezselyemillata van
 betemetlek egészen
 mintha csak üres lennél belülről
 jó nem szórok többet mert még elnehezülsz és bezupáltatnak
 várj kizárlak
 milyen furcsa kis bajsod van
 az az utca jut eszembe kislánykoromból
 amelyben minden férfinak egyforma bajsza volt
 olyan hitlerbajsza
 a háború után persze mind dús bajuszt növesztett
 olyan partfisformájút mint a marx fivéreké
 mint amilyen azé a himlőhelyes sztáliné volt
 az a luc ott lenn kiégett
 oda járnak pisálni abból a kocsmából a holdvilágban

igen szálló nem béka B É K E
az előző szobából meg az ecetgyár kéménye látszott
csak a kéménye és semmi más
kezdetben olyan félelmetesen meredt az égbe
de aztán megszoktam megszerettem
éjszaka egy csöpp kis égő világított rajta mint a karácsonyfán
tudod a repülők miatt
egyszer képzeld rászállt egy gólya
szentül meg voltam győződve terhes maradok
terhes attól a nagy kormos kéménytől
mindig ecetillat enyhe ecetillat terjengett
azt mondta a barátnőm az amelyik kiment ausztráliába
én is készültem de az utolsó pillanatban megdöntöttem
nem tudnám én már megszokni a kengurukat
azt mondta hogy nálam mintha állandóan uborkát savanyítanak
tudod tavasszal azért szebb itt
megtelik a szobám nyárpehellyel
olyankor tényleg liszté lesz a homok
olyankor angórává lett szegény kis izékém is
várj ne menj
ne menj még
szeretnék adni neked valamit
de mit is mit is adjak az én kis krakeldimnek
ezt nem
ezt azért tartom itt mert olyan olívd
szekrényfogantyú lehetett
igen valamikor volt itt egy szekrény is
kislánykoromban csellózni szerettem volna
de édesanyám nem is tudta mi az hogy cselló
igaz én se nagyon
egy szép málna- ribizke- vagy citromszín fadoboz
amit ölelgetni kell magyaráztam neki
nincs csótány hangyák is csak tavasszal
egyszer képzelj főzni akartam
de nem tudtam elvágni a csirke nyakát
várj
csak ez az egy késem van nem adhatom
látod még a mennyezetet is összevéztem
kidobtam az ablakon és az a hülye kislány elszaladt vele
beszaladt az áruházba aztán meg be a templomba a misére
mind összevézte a mosóporokat
meg a papokat
ez egy levél ezt sem adhatom
nem nem nekem írták

valakinek aki előttem lakott itt
 én még sosem kaptam levelet
 ezt szoktam néha hangosan olvasgatni
 teát azt tudok csinálni csak nincs szűrőm meg cukrom sincs
 már egészen úgy tűnik mintha tényleg nekem írták volna
 tedd ide a kezedet
 még sosem láttam ilyen gyűrűt
 hülzniből csináltattad
a kis bálintnak középfül-gyulladásra van
mikor indulsz nem lehet elolvasni hová
 melencibe vagy velencébe *a múltkor írtam neked egy lapot*
melyen tudattam veled hogy a tolnai lexikonok megérkeztek
 itt valami át van húzva *szépen süt a nap*
egy poszátát látok nagyanyáék bambuszán
 te ugye milyen színű a poszáta
 olyan barnásak azok is
 és olyan csésze alakú a fészük
 jé ne mondd csésze alakú
 istenem milyen szép lehet csésze alakú fészékben élni
 levéltetveket áttetsző pezsgőszín levéltetveket
 a poloskák is szépek ha tele vannak vérrrel
a gyuszi belekeveredett valami politikai ügybe
és most otthon ül és vacog és várja hogy jöjjenek érte
a pirike diétázik rázd ki többet már nem tudok írni
kifogytam csókollak
 mit gondolsz mi lett a kicsi fülével
 lehet megsüketült vagy egész életére nagyothall
 ám az is meglehet csellista lett belőle
 egyszer képzelj nekiveselkedtem hogy megírom a választ
 de csak nyalogattam a tintaceruzát
 és hát címem sem volt
 különös neki éppen ez volt a címe B É K E (*manzard*)
 abban a szekrényben volt egy kötet tolnai lexikon
 azt az egyet úgy látszik nem küldték el
 szép dolgokat olvastam benne a csőszívűekről kórszajúakról
 egyszer egy újságíró megkérdezte ki a kedvenc íróm
 és én azt mondtam a tolnai és a csőszívűekről kórszajúakról
 kezdtem neki mesélni de olyan furcsán nézett rám
 most neked adnám
 de elvitte a szekrényt meg a csillárt is
 szó nélkül bejött és leszerelte
 igen fel szokott járni és befekszik ide mellém
 ha felgyújtottam egyszerre nyár lett
 ennél a csupasz égőnél mindig tél van

ide tette a széket felállt rá és leszerelte
gondoltam ellököm és fejbe ütöm ezzel a hamutálcával
ez is még a BÉKÉ-ből maradt itt
de akkor eszembe jutott hogy a csirke nyakát sem tudtam elválni
csak összevéztem mindent
és nem vágtam fejbe
neked biztosan szép a kézírásod
megválaszolhatnánk együtt
kérdoznénk valamit a posztáról
megemlítenénk azt az ittmaradt tolnai-kötetet
a csőszívűekkel körszájúakkal
csak a véreseket mosom magam a többit beviszem a patyolatba
mit gondolsz milyen politikai ügybe keveredhetett a gyuszi
ne menj még
ne
pisálnod kell
nyugodtan pisilhatsz ide a homokba
tényleg szeretnék adni neked valamit
ni megvan
fogadd el ezt a nippet olyan érdekes
letört a füle és bele lehet látni a fejébe
ha egyszer sok pénzem lesz itt mindenütt nipp lesz
még az ágy alatt meg lenn a vakudvaron is
nipp nipp mellett a vakudvaron
és akkor az is olyan szép kivilágított lesz
mint a rezsó rózsaszín labirintusa
csak nipp mindenütt csak nipp
nézd mosolyog
csak a nipp tud így belülről is mosolyogni
ide dugom jó
mi az te ma már mástól is kaptál ajándékot
jé a hátulján sörétfoci van
mi van itt beljebb
akár a tűpárna
a miénk otthon vörös kalapposztóból volt
mi van itt még beljebb vatelin vatta
te benned is dolgozik a szű
kislánykoromban volt egy kartonfejű
csúnyácska rongybabám korcsika
imádtam a korcsikát mert olyan isteni puha volt
a másik utcából is eljöttek hozzám a kislányok kisfiúk
hogy megdöngözzék korcsika puha testét
egyszer aztán egy szög felszakította
és korpa folyt ki korcsikából korpa

élő zsizsikes korpa
 kihúzom a rezsót mert még így felejtjük
 nem szereted a zsírszagot
 jézuskám ezen is felszaladt a szem
 szeretnék egyszer elmenni veled a gázfürdőbe
 ha kibontom azt a sahtot zenét hallok
 lenn valakinek szép nagy rádiója lehet
 olyan amelyikben minden állomás benne van
 nincs kizárva abba szivárog le a homok
 de az is meglehet abból a rádióból is szivárog valami
 egyszer majd én is veszek egy kis táskarádiót
 a nylonon (most lengyel piacnak hívják)
 mindegy hogy milyen lesz engemet nem az állomások érdekelnek
 inkább az a két állomás közötti duruzsolás
 zöld pislogás
 igen az a fontos hogy duruzsoljon
 doromboljon nekem mint az izéke
 hogy éjszakánként ne halljam ezt a padlást
 ezt a sivatagot ezekkel a kereszttekkel
 ne halljam hogyan kapja el a macska az egeret
 nem az izéke nem szerette az egereket se a patkányokat
 csak engemet szeretett itt aludt mindig velem melegített
 aztán amikor csatangolni kezdett elvittem egy öreg bácsihoz
 beledugta a fejét a csizmába és a bicskájával kimiskárolta
 anyám egyszer még fiatalon felakasztotta magát
 de leszakadt
 olyan volt aztán a nyaka egész életében mint a balkáni gerléké
 apámat lelőtték
 azt hiszem tévedésből
 ne menj még
 jó akkor nem mesélek ilyeneket
 mesélj te a poszátáról
 nézd ezt az angyalt
 egy nénike imakönyvéből hullott ki
 és én felkaptam hazaszaladtam vele
 napokig rettegettem hogy utánam jönnek és elviszik
 ha ő nem lenne meg hát a hülye kislány a nagy bakancsokban csizmákban
 néha szoktam ledobni neki harisnyát de mindig a fejére húzza
 meg hát ha ez a bezúzott fejű belül is mosolygó nipp nem lenne
 ne menj
 kérlek ne menj még
 én is menjek veled
 jaj amikor meg kell varnom a cipőm csattját
 nincs aszpirinom

pedig sokáig őriztem egy B A Y E R-t
 a retikülöm sarkában kékre festette a szemfesték
 kék lett a keresztje is

B

A

B A Y E R

E

R

aztán lassan elkopott olyan lett mint egy kékitógolyó
 várjál csak
 itt valahol a gerendákon láttam egy doboz kékitógolyót
 megvan nézd nézd
 kékitógolyókat gurítani sorba a lyukakba
 az én fájásomat tán már csak egy kékitógolyó tudná kigyógyítani
 egy olyan óriás kékitógolyó mint az ég
 nézlek most guríts te
 de igenis terajta a sor bravó most én most te
 egy idős hölgyre vártam
 ő szokott olvasni nekem a kávéból
 téged is előre megmutatott a kávé
 a zacc
 guríts ebbe
 a zacckirályfi mondta
 éppen így néztél ki nagy fülel bajuszka
 biztosan elbóbiskolt vagy tudta hogy ma fogunk találkozni
 tudta ma érkezik a zacckirályfi és nem akart zavarni
 sosem merek közel hajolni hozzá
 mint a gyémántok fehér hajában a tetűk
 hogy el tudja piszkolni az élet az embert
 szarral tapaszt kislányom
 mindjárt kész vagyok
 az élet szarral tapaszt forró szellentéssel púderez
 és előveszi a szelencéjét és csak púderozza
 púderozza nagy vörös orrát
 és beleköhög és száll a púder
 szellentéssel púderez
 egy kicsit prasnya ugye
 sosem tudtam elcsalni a gázfürdőbe
 naked adom a kékitőt is tedd a zsebedbe
 úgy nem jössz el többé hozzám
 valóban
 egy kisollót
 vagy egy teaszűrő tojást szeretnék
 mindig csak valami ilyesmit szerettem volna születésnapomra

kisollót teaszűrő tojást
 a hecsedlit a teát is meg a lekvárt is
 hozá
 a múzeumba
 a nagybátyám ismerte azt az embert aki levette a keresztet
 és feltette a csillagot
 majd megint fel kell mennie neki
 mert befészkeltek a nagy üvegszobába a csókák
 azt mondja ki kell ganézni
 de én még sosem voltam múzeumban
 mit mondasz
 mammut hogyhogy mammut
 menj már a fenébe
 ezzel a kis bajszoddal nagy váltóméseiddel
 azért utaztál ide
 a mammutcsont miatt
 mi vagy te kutya hogy csont után szaglászol
 nem nem értelek
 mammut
 ka na ka na
 vigyázz elotom le ne zuhanj
 ka na ka na fa ka na la la la
 várj na majd beléd karolok
 na ka na
 mammut
 azért utaztál ide hogy megnézd a mammut agyaráát
 a múzeumban
 ka na ka na hopp
 nem tényleg nem értem
 a szülővárosban talált mammutgyár itt van ebben a múzeumban
 hogy a fenébe került ide
 szóval a mammut miatt jöttél
 és közben felszedtél engemet a cukiban és lefeküdtél velem
 mammuttemető
 jézuskám mit beszélsz
 az agyaráát el akarod lopni
 a mammut agyaráát ebben a hosszúkás sportzsákban el akarod lopni
 és visszahelyezni oda szülővárosod mammuttemetőjébe
 ka na ka na hopp fa ka na la la
 te akkor már inkább menjünk az állatkertbe
 szeretek a majmok ketrece előtt
 ha szép idő van mindig kivillamosozok az állatkertbe
 de néha akkor is ha nagyon csúnya az idő
 az oroszlán meg a tigris fölmelegít

hogy megörülnének a majmok sörétfocis tükrödnek
 nekem nincs tükröm
 meg kedvelem az arapapagájt is
 ka na ka na fa ka na fa
 mammut az ott nincs
 elefánt sincs
 ka na na fa hopp la la
 mammut
 hopp
 hopp
 még én fogom itt kitorni a nyakamat ha ilyeneket beszélsz
 belecsúsztatod ebbe a hosszúkás zsákba amíg én
 mit én mit én
 fa ka na la
 miibe akarsz te engemet belekeverni
 amíg én szórakoztatom a teremőrt
 egy hatvanéves férfi a teremőr
 istenem de mit csináljak én veled
 mit szoktak egy teremőrral csinálni
 egy félkarú hatvanéves férfi mindig megerőszakol a gázfürdőben
 hopp la la fa ka na la hopp hopp
 mindig elhatározom belefojtom a forró vízbe
 de aztán nem fojtom bele és megerőszakol a nedves lepedők alatt
 ka na ka na fa ka na la
 a kőbaltákról faggassam
 miért éppen a kőbaltákról
 mert a kőbalták vitrinétől nem látni oda a mammutagyarhoz
 bemegyünk és én szépen lemaradok elvonom a figyelmemtől
 ott a nagy masztodon-pannóval szemben
 hopp vigyázz
 fa fa ka na la
 nem szokott ennyire recsegnie
 már egymást fúrja a szű
 tán be kellene festenem
 az egyik fokot fehérre a másikat fekete
 sosem nyikorgott így
 la la la fa ka na la hopp
 a hetvenhetedik akárha papírból lenne
 vigyázz jaj
 jaj mondtam hogy vigyázz
 lezuhant istenem hát ő is
 ő is agyonütötte magát a kis krakeldi
 mind szétszóródott a kékítőgolyó
 szétfúzódtott a nipp a sörétfocis tükröcske is

béka poraira
 a mammut miatt utazott ide és lefeküdt velem
 mammutemető
 ka na ka na nem nem értem fa
 ki volt ez a fiú
 semmit sem tudok róla
 rendületlenül nyakalta a krakedlit
 valóban olyan volt mint egy krédli
 ka ka ka
 és máris itt a krach
 jobb lett volna ha azzal a krokodiltáskás spinővel megy el
 ka ka ka na la hopp hopp hol vagyok
 még majd eltévedek nem találok vissza
 ka na la
 fel kell kapaszkodnom egy kicsit a gerendákra
 össze kell kalácsolódnom
 így fejjel lefelé
 lógva
 jobban tájékozodom
 jobban szeretem ezeket a bársonyrongyikákat
 ezeket a tűfogú radarokat
 mint azokat a mamlasz mammutokat
 a zaccból bukkant elő
 és azt mondta a poszátának csészeforma fészke van
 abból lépett ki furcsa kis bajszával kalodontillatával
 bakancsaival válltöméseivel zöld zsákjával
 a mammut agyara miatt
 ha egyszer majd tényleg megírom a választ
 azt is beleírom abba a levélbe hogy én meg
 valami masztondon-ügybe keveredtem
 mit is kezdenék egy mammutagyarral
 azt mondta olyan mint egy óriás krumplicsira
 nem kisebb az ecetgyár kéményénél
 lehet tőle tán teherben maradnék
 csak egy kisollót vagy egy teaszűrő tojást szeretnék
 azt mondta már kétszer megnézte leningrádban
 a jégbe fagyott mammutot
 lenint nem azt mondta kaucsukból van
 szibéria mélyhűtő mindent megóv a romlástól
 a szánhúzó kutyák is ettek szép vörös húsból
 azt mondta egyszer majd mi is elmegyünk szibériába
 viszek egy szál virágot
 valaki kiszámította a mammut egyetlen szellentésével
 órákon keresztül üzembe lehetne tartani egy gáztűzhelyet

akkor én is kilkapcsolhatnám örökre a rezsómat
a császármammut agyara keresztezte egymást
visszafordult és átütve önnön homlokcsontját
főtt karfiolként szúrta föl az agy labdáját
szépen beszélt csak nem engedtem szóhoz jutni szegényt
ha látna a barátóm az aki kiment ausztráliába
ott csak kenguru van
ha én is kimentem volna
most nekem is lenne egy puha erszényű kis kengurum
és nem kellene a mammuttal bajlódnom
hová lett a kőbalta nyele
azt mondta gyerekkorában neki is volt egy kőbaltája
de játszott vele az iskolában és elvette tőle a tanítója
és azt is elhozták ide a múzeumba
a mammutdög erős szaga vezette a kutatókat
akár egy roppant őszí fenyves rőt szőrhegy
alul pihe az ott a vállán zsírpúp
alig érem át a lábát
alig tudok rákalácsolódn
rákalácsolódn a mammutra
jaj a kézbesítő
istenem a harisnyámra
a rózsaszín harisnyámra akasztotta fel magát
vasárnap még csónakázni hívott
most meg felakasztotta magát ide a füstölőbe
jaj még meleg
én sikítottam
még jó hogy ennyi homokot idehordtam
szeme akár a tó
csónakázhattam volna rajta a kézbesítővel
roppant agyarával fölszántotta a havat
fontos szerepet játszott a síkvidéki ember életében
az őember megszéldíthette volna
szántogathatott volna vele
szépen nyugodtan felszánthatta volna az egész földet
élni itt egy mammuttal mint az izékével
ez a kis ember újra mindent alapozni
mammuttemető éppen itt
jaj ismét én sikítottam
az izékét kerestem
tán éppen a mammut túrta ki innen
vállalkozását mindig bölcsen hajtotta végre
ismerte a maga fenségét
monumentális volt

élete szép
 ez a kis emberke a zacckirályfi
 újra akarta csinálni az alapítást
 mi az mit kell újra alapítani mindent mondta
 íme temetővé lett az izéke homokja
 mammuttemetővé
 jaj
 egy szál virágot hoztam
 még a B É K É-ből maradhatott itt ebben a repedt vázában
 a langyos folyó homokos partjából óriás csontok hullottak iki
 kőbalták
 azokkal játszottunk
 meztelen testünkhöz öleltük a sima agyarakat nagy recés fogukat
 a lábszárcsontokkal gukkeresztünk trombitáltunk
 medencecsontjában mint bölcsőben ringatóztunk
 megéreztük az állat melegségét
 amikor vacogva virágozni kezdett a folyó
 mindig pontosan megéreztük hogy e csontok velőcsatornáiban
 sosem is folydogált félelem
 ezek az órmótlan csontok az ártatlanság csatornáit
 az ártatlanság rőt fenyvesekkel borított hatalmas hegyei
 a szem tiszta kék tavával
 amelyen vasárnaponként csónakázhattunk volna a kézbesítővel
 a sintérektől sokszor életünket is kockáztatva sikerült
 megóvni az óriás aranycsontokat
 de a múzeumtól nem
 kőbaltáinkat is mind összeszedték
 miféle folyó lehetett az vacogva virágzott
 lenn a zöld iszapban meg
 mint imádkozó gyöngyháztenyerek közé szorított csöpp pinák
 kagylók firkáltak
 jegyezték a lényeket
 ezek itt az én csontjaim
 jaj
 ezek meg az ő csontjai a zacckirályfié
 vagy csak az izéke halszálkái

két keresztbe tett halszállka
 alul a macskaszar pecsétjével
 alapítás-e

alapítás-e

béka porainkra
 béka